

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/205/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217057
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312217057.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, v mene ktorej koná konateľa advokát Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporkyni: Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 3. júla 2013 č. k. 10C/60/2013-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa voči odporkyni domáhala zaplatenia sumy 3.548,50 eura ako náhrady škody a sumy 709,70 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá jej vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Levice v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 13Er/936/2011. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 a § 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z., § 41 ods. 1, 2 písm. c/, d/, i/ a § 44 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného v čase začatia exekučného konania - Exekučný poriadok (ďalej aj ako „EP“). Z hľadiska skutkového stavu mal za preukázané, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Er/936/2011 podal súdny exekútor súdu dňa 22.08.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, úverovou zmluvou a zmenkou, ktorá žiadosť bola uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 24.08.2011 č.k. 13Er/936/2011-10 zamietnutá. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 03.05.2012 č.k. 13Er/936/2011-23. Konštatoval, že písomná žiadosť navrhovateľky na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola odporkyni podaná dňa 23.04.2012 a navrhovateľka pred uplynutím 6-mesačnej lehoty podala návrh na súd, avšak v čase rozhodovania bolo zrejmé, že odporkyňa v zákonnej 6-mesačnej lehote jej nárok neuspokojila. Ďalej preto skúmal dôvodnosť návrhu navrhovateľky z pohľadu ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu, ktorý navrhovateľka vzhľadla v tom, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15-dňovej lehote, resp. lehote primeranej a že exekučný súd skúmal opätovne jej právo na zaplatenie dlhu bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup a formálne vyvolal stav, ktorým založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľkou ako veriteľom a dlžníkom. Opierajúc sa o ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania uvádzal, že 15-dňová lehota sa vzťahuje len na rozhodnutie súdu v prípade, keď súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie,

avšak v prípade zamietnutia žiadosti zákonodarca nestanovil žiadnu lehotu. Keďže sú rozhodol o žiadosti v lehote 2 dní odo dňa jej podania, teda kratšej než ustanovoval zákon, zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu pre nedodržanie zákonnej lehoty na rozhodnutie. Údaj uvedený v návrhu navrhovateľky, že exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie overenia s omeškaním viac ako 75 dní je nepravdivý. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporkyňa, ktorá mala vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže tieto odporkyňa nešpecifikovala v zákonom stanovenej lehote a z obsahu spisu je zrejmé, že jej ani žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP), rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP) a neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ OSP).

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrila.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, keď súd prvého stupňa dostatočne, správne a v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav vecí a vyvodil z neho i správny právny záver.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľky, ktorým sa voči odporkyňi domáhala zaplata sumy 3.548,50 eura z titulu náhrady škody a sumy 709,70 eura z titulu nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Levice v exekučnom konaní vedenom na označenom súdu pod sp. zn. 13Er/936/2011. Nesprávny úradný postup navrhovateľka vzhľadla v nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, v prieťahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k vydaniu rozhodnutia došlo s omeškaním viac ako 75 dní a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľky na zaplata dluhu v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu nevyžiteľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vypořiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamena povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

V preskúmanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje nasledovné.

Navrhovateľka odvodzuje svoj nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý v konaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nekonal v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keď poverenie vydal po uplynutí 15 dní. Tieto jej skutkové tvrdenia nie sú pravdivé, pretože o vydaní poverenia bolo rozhodnuté v lehote 2 dní po podaní

žiadosti o udelenie poverenia na súd. Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: a/ nesprávny úradný postup, b/ vznik škody a c/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom, v preskúmvanej veci na navrhovateľke. Pojem „nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v citovanom ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. výslovne definovaný, je uvedený príkladmo. Je však možné vyvodiť a to z ustálenej judikatúry, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi, pre konanie orgánov verejnej moci, alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomoci orgánu verejnej moci. Nesprávnym úradným postupom nie sú len prípady, v ktorých orgán verejnej moci priamo koná (pri rozhodovacej činnosti), ale aj pri porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, prípadne, ak ide o nečinnosť pri výkone úradnej moci. Z uvedeného teda vyplýva, že podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody musia byť splnené súčasne. Podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v danej veci splnená nie je, nemôže byť teda splnená ani podmienka existencie v príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Vzhľadom k uvedenému nie je potom potrebné ani následne skúmať existenciu škody, jej rozsah a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa navrhovateľka domáha.

Je nutné zároveň uviesť, že odvolanie navrhovateľky neobsahuje všetky potrebné náležitosti. Navrhovateľka iba poukazuje na odvolacie dôvody podľa konkrétnych ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a ich zákonnú definíciu, avšak bez toho, aby ich akokoľvek popísala a obsahovo vymedzila vo vzťahu ku konkrétnym pomerom prejednávanej veci.

Súd prvého stupňa vo veci dostatočne a riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vyvodil z neho aj správny právny záver. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporkyňa návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodala.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.